

La construcció del nou hospital La Fe, a València, ha costat vora 400 milions d'euros. Mentrestant, l'antiga Fe és avui un edifici mastodòntic abandonat quasi per complet que ha deixat desestructurat el barri de Campanar. Tres anys després d'haver tancat les portes, la Generalitat Valenciana ha anunciat que l'enderrocarà a les acaballes del 2015 per tal de traslladar-hi el nou hospital Arnau de Vilanova. Els veïns, però, acullen la proposta amb recel.

Les víctimes de la nova Fe

La primera pedra de l'actual hospital La Fe, la va posar el 2003 la ministra Ana Pastor, titular de Sanitat en el Govern de José María Aznar. A l'acte van acudir Francisco Camps, president de la Generalitat; Rita Barberà, alcaldessa de València, i el delegat del Govern espanyol al País Valencià, Juan Cotino, ara imputat pel *cas Gürtel*. Eren els anys de les construccions megalòmanes i dels grans esdeveniments, i la política sanitària del Govern valencià va amarar-se d'aquest esperit grandiloqüent: les màximes autoritats valencianes van afanyar-se a dir que al nou centre hospitalari seria "el més gran d'Europa".

Als inicis del 2011, amb la nova Fe acabada però sense els permisos d'ocupació, els veïns del barri de Campanar encara es pensaven que construir un altre hospital al districte de Malilla no implicaria el tancament de les antigues instal·lacions. Però el pas del temps els va fer adonar-se de la realitat. El 20 de febrer d'aquell mateix any es va iniciar el trasllat dels pacients de l'antiga Fe a la nova Fe, un procés que es va catalogar com un "èxit rotund". De fet, tots els governants del PP aprofitaren l'ocasió per fotografiar-se amb les més de 40 ambulàncies que es passejaven pels carrers de València. Faltaven tot just tres mesos per a les eleccions valencianes, i una notícia com aquella

calia assaborir-la plenament, encara més tenint en compte la situació judicial del president Camps, imputat en el *cas Gürtel*. L'orgull del nou hospital, les seues instal·lacions "de referència" i el soroll de les ambulàncies van fer que ningú no mirara allò que quedava enrere: un hospital de tres edificis gegants amb quasi 1.400 llits i un barri desassistit, malgrat el seu elevat grau de dependència sanitària i laboral.

De seguida es va crear la Comissió Cívica per un Hospital Digne en Campanar, on els veïns i les veïnes del barri reuniren forces per demanar, en un primer moment, la tornada de l'hospital, i més endavant, uns serveis bàsics que ompliren el buit deixat per l'antiga Fe, on des d'aleshores tan sols hi ha un petit servei d'urgències –obligatori per llei– i un espai per al tractament dels malalts de llarga durada. Amb la desaparició del motor econòmic que era l'hospital, el barri va patir un sotrac. El teixit social lligat directament i indirecta a l'hospital va desaparèixer per complet, els negocis van perdre la seua funcionalitat i molts bars i botigues van veure's obligats a abaixar la persiana. El testimoni d'un ex-propietari d'un bar a Campanar, és esclaridor: "En tancar l'hospital, els meus clients es van reduir un 90% i em vaig veure obligat a fer fora vuit treballadors". "Va ser la meua ruïna total, em vaig endeutar dos anys amb l'esperança

que l'hospital tornara, però ja res no va tornar a ser el mateix", afegeix. Ell assegura conèixer més de cinc negocis propers que van haver de tancar pels mateixos motius.

Manifestar-se i fer-se escoltar va ser l'arma de la Comissió des d'un principi. Ja han eixit 37 vegades a recórrer els carrers del barri reclamant allò que creuen just i que, segons opinen, els ha sigut arrabassat il·legítimament. Tot s'agreuja si tenim en compte que amb el desús de l'antiga Fe es va perdre l'únic hospital materno-infantil amb estructura i funció pròpia, i ara no sols els xiquets, sinó qualsevol pacient, s'ha de desplaçar fins al barri de Malilla, amb connexions de serveis de transport públic del tot insuficients. Els més dependents, aquells que van diàriament a l'hospital, passen molt de temps dins d'autobusos plens de gom a gom. Alhora, l'esquelet d'allò que una vegada fou l'hospital més important de València continua dret, però la seua ànima ha fugit ben lluny i ara només resten les víctimes del caprici.

El darrer conflicte. El setembre passat, durant el debat de política general que cada any se celebra a les Corts, el president de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra, va sentenciar que "en els terrenys de l'antiga Fe de València es construirà un nou hospital que subs-

El trasllat de l'hospital La Fe al barri de Malilla, ara fa tres anys, va deixar els veïns del districte de Campanar sense el seu hospital de referència.

tituirà l'Arnau de Vilanova". L'anunci, que va sorprendre tothom, ha confirmat les sospites d'alguns: el Govern valencià pretén tirar a terra les antigues instal·lacions i construir-ne de noves als terrenys alliberats. No sols als de la Fe, sinó també als de l'Arnau, ubicats a poc més d'un quilòmetre de distància. L'enderroc es produirà a partir de les acaballes del 2015, les obres s'iniciaran el 2016 i seran inaugurades el 2018. Tot plegat enmig d'una conjuntura econòmica molt adversa, amb una Generalitat que arrossega més de 36.000 milions d'euros de deute i comunicat a cinc mesos d'unes eleccions que, segons totes les enquestes, posaran punt i final a 20 anys de governs del PPCV.

Matías Alonso presideix la Comissió Cívica de Campanar i és molt crític amb l'operació duta a terme. "Si l'argument del Partit Popular d'enderrocar l'antiga Fe és perquè els edificis no estan en condicions, ara mateix estarien incorrent en un delictes permetent que continue gent treballant allà", explica. "Aquells edificis contenen amiant, que és un material perillós, i hauria de desmantellar-los una empresa especialitzada, sense presses."

Segons Alonso, la Comissió ha demanat en més d'una ocasió una audiència amb Alberto Fabra, però el president valencià sempre ha delegat en la Conselleria de Sanitat. I és ací

Dos hospitals privats per un de públic

Davant la degradació progressiva de la sanitat pública valenciana, hi ha l'altra cara del sistema, aquells que se'n beneficien, és a dir, la iniciativa privada. Segons els grups de l'oposició, aquesta i no una altra és la veritable intenció, la gran finalitat dels responsables de la Generalitat Valenciana. Els hospitals privats i de gestió privada han trobat recer en les polítiques impulsades pel PP. D'una banda, hi ha el futur hospital de la Universitat Catòlica Sant Vicent Màrtir –precisament, al barri de Campanar–, que tindrà 180 llits en un solar de 13.000 metres quadrats on els estudiants realitzaran les seues pràctiques. A més, hi haurà el nou hospital privat del grup IMED a Burjassot –un municipi de l'àrea metropolitana que també queda ben a prop de Campanar–,

Hospital de Manises.

Terrenys del futur hospital catòlic.

que comptarà amb 200 llits i més de 500 treballadors. Una mica més lluny hi ha l'hospital públic de Manises, gestionat per Sanitas des de novembre del 2012, que compta 350 llits. El departament de salut de què és "hospital de referència" va absorbir llavors la població de Ribarroja, prèviament adscrita a l'Arnau de Vilanova, 100% públic.

on comencen les contradiccions. El cap del Consell va especificar un pressupost i una durada de les obres, però per contra, als pressupostos oficials de la Conselleria d'Hisenda per als anys 2014 i 2015 no consta cap obra a l'antiga Fe. Fins i tot inclouen una partida d'1,5 milions d'euros per reformar la unitat de traumatologia i l'UCI de l'Arnau de Vilanova, que teòricament s'hauria d'enderrocar l'any vinent.

José Ignacio Subías, metge especialitzat en pneumologia i diputat del PS-PV-PSOE a les Corts Valencianes, on exerceix de portaveu de sanitat del seu grup, assenyala que "cal un estudi que explique per què la antiga Fe no es pot rehabilitar, ja que la nova Fe sí que està en funcionament i encara no disposa de llicència d'obertura ni d'activitat, ja que no compleix la normativa vigent". Tant EUPV com Compromís s'han

oposat fermament a ambdós enderroc i han criticat durament la política liberal del conseller de Sanitat, Manuel Llobart, que asseguren que es basa en "un pla substancial de desmantellament sanitari".

El mapa sanitari valencià sembla un plat on tots els ingredients estan barrejats. Els pacients han perdut la noció de l'espai. No es pot dir que responga a un sentit de proximitat o a una lògica clara, i per entendre'l cal un mapa on les línies s'entrecruen cada cop més. L'hospital de Lliria –públic, però de gestió privada, com tants altres que s'han construït darrerament– entrarà prompte en funcionament i comptarà amb 150 llits. Si les previsions són certes, el nou hospital en els terrenys de l'antiga Fe tindria 490 llits.

Com a conseqüència d'això s'enderrocaria l'Arnau de Vilanova, que comp-

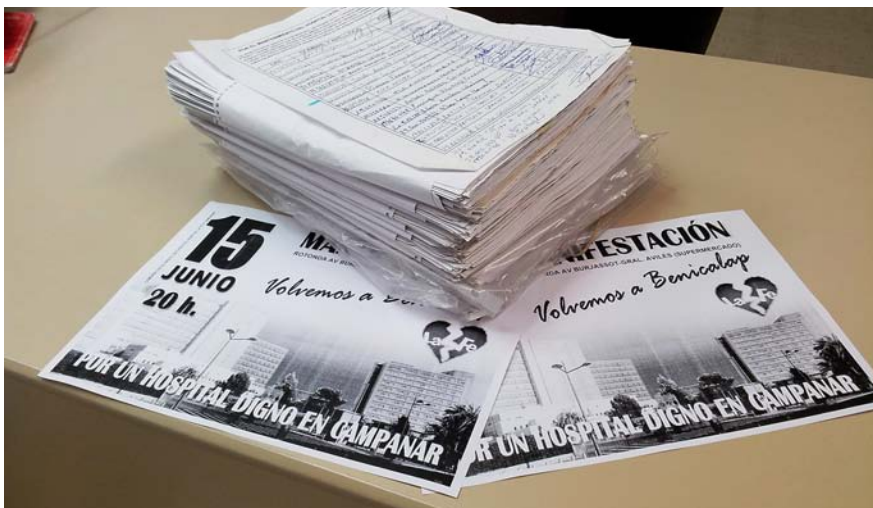
ta amb poc més de 300 llits per a les més de 300.000 persones que cobreix el seu departament de salut. El centre nou que s'hi edificaria passaria a prestar serveis sanitaris auxiliars, però sense quiròfans ni llits. Tanmateix, la ràtio mínima que estableix la Unió Europea per assegurar una sanitat de qualitat és d'almenys tres llits per cada 1.000 habitants, una estimació que al País Valencià no s'hi aproxima ni de lluny, on no s'arriba ni als dos. Carlos Cruces, zelador de fa més de trenta anys a l'Arnau de Vilanova, afirma que "els treballadors no ens creiem el trasllat, ens ho hem pres amb recel, únicament reclamem les reformes pertinents i que es deixen estar de promeses que queden en l'aire".

Els números no quadren. A més, els hospitals privats o públics de gestió privada són els autèntics beneficiats. Si els criteris de proximitat així ho requereixen, als pacients no els costa ni un euro de ser atesos en un hospital privat. Aquests hospitals funcionen amb una quantitat fixa pressupostada per la Conselleria per cada ciutadà a què donen cobertura, i un seguit de compensacions quan atenen un ciutadà d'un departament públic en un altre de privat, cosa que també passa a l'inrevés. "Qui no estiga ideològicament compromès actuarà amb criteris de comoditat, mentre els altres ho farem segons els nostres principis morals que defensen allò públic", sentència Matías Alonso.

Alonso no en té dubte. Hi veu un re-fons electoralista, però cap proposta concreta que resulte creïble. "Tot passa per les eleccions del 24 de maig del 2015, perquè hi haja un canvi", afirma. Subías va un pas més enllà i remarca amb vehemència que "quan guanyem, les coses canviaran".

El poder pot canviar de mans, però les víctimes de la nova Fe ho són i ho seran, i unes paraules amables no canviaran les seues perspectives de futur. Les enquestes apunten que molt probablement hi haurà un canvi polític al País Valencià i molts hi han abocat totes les seues esperances. Hi ha qui, a més, no deixa de lluitar i veu en aquesta lluita no sols una obsessió moral d'allò en què creuen, ni encara menys una esperança remota, sinó la certesa de qui vol aconseguir allò que mereix.

Adrià Mancebo

La resposta ciutadana, amb vora una quarantena de manifestacions i la recollida de signatures, ha dut la Generalitat a estudiar la construcció d'un nou centre hospitalari a Campanar.

